

РЕШЕНИЕ

№ 2994

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 02.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2384** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. В. Х. срещу заповед № РПД23-РД09-4/03.01.2023 г. на кмета на Столична община, район „П.“, с която на основание чл. 46, ал. 5 и ал. 6 от Наредбата за управление на отпадъците и поддържане на чистотата на територията на Столична община /НУОПОЧТСО, Наредбата/, е наредено да се изпълни принудително преместване на излязло от употреба моторно превозно средство /ИУМПС/ марка „М. Ц 180“ с рег. [рег.номер на МПС] , черен цвят, собственост на жалбоподател, паркирано върху общинска собственост в [населено място],[жк]– [жилищен адрес].

В жалбата и становище по същество са изложени оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на оспорения акт, нямало дата на издаване на оспорения акт и орган пред който подлежи на оспорване. Описаните фактически основания не били верни, имало манипулации по екземпляра от заповедта, връчен на жалбоподателя. Оспорва се извода на административен орган, че предмет на принудителното премахване е ИУМПС , като липсват мотими затова; процесното МПС не може да се приеме за отпадък, по смисъла на ЗУО; по отношение на МПС има валиден договор за застраховка, действащ през времето, когато се развива административната процедура; в залепения стикер за доброволно преместване, не било посочена валидност на предходен ГТП; оспорва е изобщо да е бил залепен стикер-предупреждение; заповедта не съответства на целта на закона – не е налице ИУМПС, същото не е и не може да се приема едностранно като отпадък, с

принудителното преместване ще се нарушат правата на собственост и ще му бъдат нанесени материални щети. Претендира се отмяна на заповедта и присъждане на разноските по репатриране на МПС.

Ответникът – кметът на Столична община район „П.“ чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли за отхвърлянето ѝ. Прави възражение за прекомерност на адв. възнаграждение, претендирано от жалбоподател. Съдът, след като съобрази доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 ГПК във вр. чл. 144 АПК събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РПД23-РД09-4/03.01.2023 г. на кмета на Столична община, район „П.“, на основание чл. 46, ал. 1 от Наредба за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община, е назначена комисия, която да установява ИУМПС на територията на района, техните собственици, да залепва стикер-предписание за преместване на ИУМПС, да съставя констативни протоколи за техническото състояние на ИУМПС.

В резултат на извършена проверка на комисията на 05.09.2022г. е съставен Констативен протокол № 0035209 за техническото състояние на ИУМПС марка „М.“ с рег. [рег.номер на МПС], черен цвят, собственост на жалбоподател. От приложения протокол се установява, че състоянието на МПС е добро. Няма доказателства по административната преписка къде е залепен стикер-предупреждение за преместване на автомобила и в какъв срок, считано от кога. В протокола комисията е отразила техническото състояние на лек автомобил марка „М. Ц 180“ с рег. [рег.номер на МПС] по външен оглед, като констатира, че автомобилът притежава всички необходими системи, компоненти и части без двигател, че външното му състояние е добро, и е поставен стикер – предписание № 0035209 на предното стъкло. В графата „становище на комисията“ последната не е попълнила „изтекъл ГТП“.

Вследствие на предприети действия по установяване на собственика на ИУМПС, е констатирано, че собственик на процесното МПС е жалбоподател.

По делото има данни писмо – съобщение за съставения констативен протокол и за залепения стикер-предписание да е изпратено, респективно връчено на жалбоподател, чрез брат му на 30.09.2022.

На 06.12.2022 г. е съставен Констативен протокол за извършена нова проверка - за изпълнение на предписанието за преместване на ИУМПС с отразяване, че ИУМПС „М. Ц 180“ с рег. [рег.номер на МПС] не е преместен. За този КП, няма данни по преписката и по делото, да е бил съобщен на жалбоподател.

Вземайки предвид съставените констативни протоколи, след установяване на собственика на приетото за ИУМПС, ответникът издава процесната заповед, с която, на основание чл. 46, ал. 1, т. 11 и т. 12 от ЗМСМА, във вр. с чл. 46 от НУОПОЧТСО е наредено да се изпълни принудително преместване на излязлото от употреба моторно превозно средство марка „М. Ц 180“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на жалбоподател, паркирано върху общинска собственост пред [жилищен адрес] в[жк].

Заповедта е изпратена на жалбоподател по пощата и получена от него на 14.02.2023 г., а жалбата е депозирана на 27.02.2023 г.

При тези фактически установявания, съдът изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна - лице с правен интерес, чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт, в законния срок за обжалване.

Преценена по същество, жалбата е основателна.

Процесната заповед е издадена от компетентен административен орган, на основание чл. 46, ал. 5 от НУОПОЧТСО, в изпълнение на заповед № СО15-РД-09-961/28.07.2015 г. на кмета на Столична община за делегиране правомощия на кметовете на райони да издават заповеди за принудително преместване на ИУМПС на площадки за временно съхранение или в центрове за разкомплектоване на ИУМПС. Спазено е и законното изискване за форма на акта. Оспорената заповед обаче, е издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи и до неговата материална незаконосъобразност. Предвидената в НУОПОЧТСО процедура е нарушена, не са изпълнени изискванията на чл. 35 и чл. 36 от АПК за събиране на доказателства от административния орган за установяване характеристики на описания автомобил като излязло от употреба МПС.

По делото не се спори и е установено от представените писмени доказателства, че процесната заповед е издадена след извършена проверка от комисия по чл. 46, ал. 1 от Наредбата, съставила съгласно чл. 46, ал. 2 от същата констативен протокол за техническо състояние на процесния автомобил. Не се установява, че след констатиране на състоянието на л.а. е залепен стикер - предписание на предното стъкло на автомобила по образец, няма снимката, приложена по преписката. Не се оспорва от жалбоподател правото на собственост върху конкретното МПС, както и обстоятелството, че същото /МПС/ е паркирано върху терен - общинска собственост. За да се приложат обаче разпоредбите на чл. 46, ал. 1 и ал. 5 от НУОПОЧТСО, съответно за поставянето на стикер - предписание и впоследствие за издаване на заповед за изпълняване на принудително преместване на ИУМПС, следва да е установено по категоричен начин, че намиращото се върху терена - общинска собственост МПС е действително „излязло от употреба“.

Съгласно § 2, т. 7 от ДР на НУОПОЧТСО, „излязло от употреба МПС“ е отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУО, отговарящ на едно или повече от условията, изброени в б. „а“-„д“. От обстоятелствената част на оспорения акт следва да се приеме, че основание за издаването на заповедта е излязло от употреба МПС по смисъла на § 2, т. 7 б. б от ДР - МПС, на което не е заверен знакът за технически преглед съгласно чл. 32д от Наредба I-45 от 2000 г. за повече от две години от определената му дата за следващ преглед за проверка на техническата му изправност. Знакът за технически преглед е задължителен и се поставя от вътрешната страна на предното стъкло /чл. 32д, ал. 4/.

От изложеното в мотивите за издаване на оспорената заповед може да се направи извод, че административният орган е приел, че процесното МПС представлява ИУМПС по смисъла на § 2, т. 7, б. „б“ от ДР на НУОПОЧТСО. Съставеният Констативен протокол № 0035209/05.09.2022 г. обаче, не съдържа такава констатация. В него единствено е отразено „изтекъл ГТП“, без да е отбелязано дали има заверен знак за технически преглед за повече от 2 години, не е посочено също дали върху вътрешната страна на предното стъкло на автомобила е залепен знак за технически преглед. Данни в това отношение не се съдържат в административната преписка по издаване на оспорения акт. Такива констатации са направени от административния орган при издаване на процесната заповед, без обаче да е имало данни за извеждането им в справката за МПС или в съставените актове /констативни протоколи/. Видно от констативния протокол от проверката на 05.09.2022 г., комисията никъде не е

посочила, че автомобилът на жалбоподателя е технически неизправен, обратно - отразено е добро състояние на превозното средство, като в графата "становище на комисията" последната не е отбелязано нищо. Както по преписката, така и по делото не са събрани никакви доказателства, че процесното МПС представлява излязло от употреба МПС по смисъла на § 2, т. 7, б. „б“ от ДР на НУОПОЧТСО, а именно МПС, на което не е заверен знакът за технически преглед съгласно чл. 32д от Наредба I-45 от 2000 г. за повече от две години от определената му дата за следващ преглед за проверка на техническата му изправност. Липсата на данни за тези обстоятелства препятства преценката относно наличието на изискването да са изминали повече от две години от последния технически преглед на МПС, за да се направи обоснован извод дали същото е излязло от употреба и следва ли да се третира като отпадък. Въпреки задължението си за служебно събиране на допълнителни доказателства, съгласно чл. 3б от АПК, ответникът, след издаване на оспорваната заповед е извършил необходимите справки в ИА „Автомобилна администрация“ за установяване на извършени периодични технически прегледи на процесния автомобил или в Автоматизираната информационна система /АИС-КАТ/ по смисъла на чл. 32з от Наредба I-45/2000 г. за установяване датата на последния извършен технически преглед на автомобила. Установено е от приложено удостоверение за техническа изправност на ППС от 22.02.2023 г. и констативен протокол от 01.03.2023 г на комисията при район П., СО, че в системата на АПИ и на място е удостоверено, че процесния автомобил е преминал ГТП.

По тези съображения не може да се приеме за безспорно установено наличието на ИУМПС, за да се обоснове издаването на заповедта за разпореждане на принудително преместване на процесното МПС. Заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка относно квалифицирането на посочения в нея л.а. като излязъл от употреба. Визираните нарушения на процедурата са съществени, доколкото непосредствено засягат правилността на извода на административния орган за наличие на основания за издаване на заповед за принудително преместване на автомобила на площадка за временно съхранение и рециклиране.

Предвид горните констатации и изводи, оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон, което мотивира отмяната ѝ.

Ирелевантни в случая са оплакванията на жалбоподател за допуснати нарушения при евентуално изпълнение на заповедта, за настъпване на бъдещи имуществени вреди.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателно е и следва да бъде уважено искането на жалбоподател за присъждане на направените по делото разноски общо в размер на 10лв - държавна такса, както и представени доказателства за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение. Договореното възнаграждение е в размер на 1100 лева, платено на пълномощника. Съдът приема основателност на възражението на представителя на ответника за прекомерност на адв. възнаграждение. По административни дела без материален интерес възнаграждението е 1000 лева, съгласно чл. 8, ал. 3 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Договореното възнаграждение е близко до минималния размер, но възражението се приема за основателно, предвид ниската правна сложност, както и отпадналото основание след 22.02.2023 г., от когато не може да се приеме наличието на основанията по § 2, т. 7 от ДР на НУОПОЧТСО

Ръководен от гореизложеното, съдът Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № РПД23-РД09-4/03.01.2023 г. на кмета на Столична община, район „П.“.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. В. Х., ЕГН [ЕГН] разноските по делото в размер на 1010 лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването на страните.

съдия: